

denne Ændring: en Revision af Loven i 1910 særlig med Hensyn til at faa indført ensartede Regler for Hjælpekasserne og de øvrige kommunale Valg. Jeg vilde anse det for et Tilbageskridt, en Indskrænkning i den Valgret, der blev given ved Hjælpekasseloven, om man nu gik ind paa at udvide de for de kommunale Valg gældende Regler til ogsaa at gælde ved Hjælpekassevalgene, og det forekommer mig, at hvis de ærede Forslagsstillere havde været interesserede i at skaffe de kommunale Bestyrelser de samme Regler til de kommunale Valg som til Hjælpekasserne, spare dem for at have to forskellige Valglister, saa havde de udmærket let kunnet naa det Maal, hvis de, da vi havde det kommunale Valglovsforslag for, havde stemt for Regeringsforslaget, som det da forelaa, idet det kommunale Lovforslag den Gang netop indeholdt de samme Regler, som Hjælpekasseloven indeholder, og man kunde da være bleven fri for at have to forskellige Regler. Dette nu først at skabe en Indskrænkning af de kommunale Love og saa bagefter søge at faa denne Indskrænkning overført paa andre Love, forekommer mig at være en temmelig uheldig Svikmølle at komme ind paa.

Medens jeg saaledes er fuldstændig uenig med Hensyn til Motiveringen af dette Ændringsforslag, er jeg derimod fuldstændig enig med Mindretallet i Henpegningen paa Statsbidraget. Jeg vil sige, at dette for mig i Grunden er den allervigtigste Grund til at ønske en snarlig Revision af Loven. Jeg ønsker ikke, at Hjælpekasseinstitutionen paa nogen Maade skal standses eller hemmes i den Udvikling, der har fundet Sted, siden vi fik denne Lov. Jeg mener, at der ligger saa store Opgaver for de kommunale Hjælpekasser, at man ikke paa nogen Maade bør lægge nogen Hindring i Vejen for den Udvikling, som alt har fundet Sted, og jeg har den Opfattelse, at hvis vi ikke faa Revisionen før 1912, ville vi være udsatte for, at en saadan Stagnation vil finde Sted, udsatte for, at Hjælpekasserne vilde være stillede overfor Muligheden af ikke at kunne faa de Midler, de hidtil have faaet fra Kommunalbestyrelserne, saa at Udviklingen ikke kan fortsættes i den Retning, hvori den er gaaet i de sidste Aar, hvori der har været ydet Statstilskud, og jeg støtter min Tro paa den Oplysning, som den højtærede Indenrigsminister gav ved Sagens første Behandling. Den højtærede Indenrigsminister op-

lyste den Gang, at der nu var en 70,000 Kr. til Rest til Hjælpekasserne. Denne Oplysning forekommer mig ikke at være særlig beroligende, thi i Fjor — saa vidt jeg husker i Maj Maaned — oplyste den daværende Indenrigsminister, at der var 110,000 Kr. til Raadighed for Hjælpekasserne, og naar man nu allerede i Januar Maaned Aaret efter kun har 70,000 Kr., viser det, at man allerede nu er inde paa at maatte tage et ganske godt Greb i den Reservefond, som er opsamlet i de to foregaaende Aar. — Og ser jeg paa, hvorledes Udviklingen er gaaet i de Aar, hvor der er ydet Tilskud, viser det sig, efter de Oplysninger, som ere tilstillede Udvalget fra Indenrigsministeriet, at der har været en jævn og rolig Udvikling; gennemsnitlig ere Kravene fra Kommunerne til Staten voksede med nogle og tredive Tusind Kroner aarlig, sidste Aar, hvorom der foreligger Oplysninger, noget over 40,000 Kr., saa at man bør gøre Regning paa, at man allerede næste Aar vil staa overfor det Tilfælde, at Kommunerne ikke ville kunne faa en Trediedel af deres Udgifter til Hjælpekasserne refunderet. — Det er for mig Hovedhensynet, hvorfor jeg ønsker at faa en snarlig Revision af Loven om Hjælpekasser, og jeg skal derfor tillade mig at anbefale det under Nr. 6 stillede Ændringsforslag.

Ordføreren (Sonne): Jeg skal først tillade mig at henpege paa det, som de to Talere ere enige om, det bliver man meget hurtigt færdig med: De ærede Medlemmer ere enige om at hjælpes ad med at undlive Forslaget, som det her foreligger. Men dermed hører Enigheden op. Thi, som det ærede 6te Medlem for 2den Kreds (Lewinsky) udtalte, var han fuldstændig uenig med det ærede Medlem, der først talte (Johnsen), i Motiveringen af Ændringsforslaget under Nr. 6. Det er netop det, jeg har tilladt mig at regne med, og som jeg ogsaa udtalte, da jeg havde Ordet, at de Udtalelser, der fra forskellige Sider ere fremførte med Hensyn til Omfanget og Retningen af Revisionsønskerne, klart vise mig, at der intet kommer ud af en saadan Revision, og derfor forekommer det mig at være ganske hensigtsløst, som foreslaaet under Nr. 6, at søge at fremskynde en almindelig Revision af Hjælpekasseloven. Thi de Udtalelser, som her ere faldne, maa jo kunne fjerne enhver Tvivl om, at der kommer intet ud af denne Revision. Jeg skal overfor det ærede 2det Medlem for 8de Kreds (Johnsen) tillade mig at gøre gæl-